

Не ма ли ты жалѣша,

Вашо га отдали ?

Дух, злата моя птичко,

Въ како ти изгубишъ ?

Изгубишъ инчо, инчо

Отъ тебъ катъ га лишишъ !

Свѣтъ тебѣ азъ минувашъ

Пріятны часове ;

Безъ тебъ сега минувашъ

Въ тѣгъ и адове.

Смысли, изжали га

И мнѣ ты стори,

И пѣкъ кладѣ мене

Крылецъ-тѣ си прости.

Бла, бла птичко,

На самъ ты подфрѣкни ;

На самъ кладѣ-то инчо

Въ тебѣ тѣй памети.

Дрѣще столовато,

Да трай до тѣхъ дѣнь,

Тогазъ до когато

За мене помене.

И тѣкъ ако доди